

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

XVI. De vers 17. Clamavit ad me & ego exaudiam &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

S E R M O XVI.

De *ψ. XV. Clamavit ad me, & ego exaudiam eum, &c.*

Clamavit ad me, & exaudiam eum. Hoc planè est testamentum pacis, hoc pietatis fœdus, hoc pactum misericordiæ & miserationis. *Speravit in me, liberabo eum.* Nomen meum cognovit, *protegam eum*; invocavit me, & ego exaudiam eum. Nisi enim hæc aut similia diceret, quis non diffideret? Quis gloriabitur castum se habere cor? Nunc autem apud te propitiatio est, & propter hanc legem tuam sustinui te Domine. Dulcis lex, quæ meritum exauditionis in clamore constituit postulationis. *Clamavit (inquit) ad me, & exaudiam eum.* Merito non exauditur qui clama-

In Dei auribus clamat qui vehementer desiderat.

re dissimulat, aut omninò non postulans, aut tepide postulans & remissè. Siquidem in Dei auribus desiderium vehemens clamor magnus: è regione autem remissa intentio, vox submissa. Quando illa penetrabit nubes? quando audietur in cœlis? Nempe ut clamandum sibi noverit homo, inter primordia suæ orationis ipsum, quem oraturus est Patrem in cœlis esse protinus admonetur, quod videlicet impetu quodam spiritus, illo sibi jaculandam esse meminerit orationem. Spiritus est Deus, & in spiritu clamet necesse est, quisquis clamorè suum ad eum desiderat pervenire. Sicut enim non faciem hominis respicit tanquam homo, sed magis intuetur cor: sic ad cordis potius vocem, quam corporis aures eius: cui merito dicitur ^a: *Deus cordis mei.* Hinc est, quod Moyse foris tacens intus auditur, dicente Domino ^b: *Quid clamas ad me?*

^a Psa. 72. d
^b Exod. 14. d

Clamavit ad me, & exaudiam eum. Non immerito. Clamorem magnum sane magnitudo necessitatis extorsit. Quid enim clamans petiit nisi consolationem, liberationem, glorificationem? Alioquin quo modo super his exauditur, si pro aliis clamat? *Exaudiam eum* ait. In quo exaudies Domine, vel in quibus? *Cum ipso sum, in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.* Ad magnum illud triduum quod proximè sumus celebraturus hunc mihi ternarium arbitror referendum. Siquidem & ipse propter nos tribulationem & dolorem invenit, quando proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta. Veruntamen quæ de ipso erant; sicut ante mortem prædixerat ^c, finem habuerunt: & sicut in morte dixit, consummata sunt: & ex tunc sabbatizavit. Nec dilata est gloria resurrectionis die tertia, summo diluculo sol justitiæ de tumulo ortus est nobis. Ita ergo fructus pariter tribulationis & veritas ereptionis in manifestatione glorificationis apparuit. Nihilominus quoque & in nobis simile quoddam triduum posse videbitur assignari. *Cum ipso sum* (ait) *in tribulatione.*

Triduum Christi patientis, quiescentis & resurgentis.

^c Luc. 22. l.

Simile triduum hominis pii.

^d Ioan. 16. 8.

impletur quod ipse ait ^d: *In mundo quidem pressuram habebitis:* & quod

Apostolus

In Psalmum XC. Qui Habitat, Serm. XVI. 559

Apostolus eius ^e: *Omnes qui piè volunt vivere in Christo, persecutionem patiuntur?* Nam liberatio plena atque perfecta ante diem sepulturæ esse non poterit, quod maneat jugum grave super filios Adam à die exitus de ventre matris eorum usque in diem sepulturæ in matrem omnium. In hac ergo die eripiam eum (inquit) quando nihil jam ultra quod vel corpori vel animæ faciat, mundus habebit. Sane glorificatio diem ultimum manet, diem resurrectionis, quando surget in gloria quod in ignominia interim feminatur.

Unde scimus quod nobiscū sit in tribulatione? Ex eo utique quod in ipsa tribulatione nos sumus. Quis enim sustineret, quis subsisteret, quis perseveret sine eo? Omne gaudiū existimemus, cū in tribulationes varias incidimus. Fratres mei, nō modo quia per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei? sed quoniam *juxta est Dominus his qui tribulato sunt corde* ³. *Si ambulaveris in medio umbræ mortis* (ait quidem ^b) *non timebo mala quoniam tu mecum es*. Ita ergo nobiscum est omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. Quando autem nos erimus cum ipso? Nimirum quando rapiemur obviam Christo in aëra, & sic semper cum Domino erimus. Quando apparebimus cum ipso in gloria? Nempe cum Christus apparuerit vita nostra. Interim sanè abscondatur necesse est, ut præcedat tribulatio ereptionem, ereptio glorificationem. Vox liberati ⁱ. *Convertere anima mea in requiem tuam: quia Dominus benefecit tibi: quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lachrymis, pedes meos à lapsu. Eripiam eum, & glorificabo eum*. Felix qui te interim consolatorem & adiutorem habet, adiutor in opportunitatibus, in tribulatione. At quam felicior quem jam eripuisti & exemisti tantis malis, quam felicior qui jam exemptus de laqueo venantium, qui jam raptus est ne malitia mutet intellectum illius, aut ne fictio decipiat animam eius. Longè tamen præ his omnibus felicissimus ille erit quem assumpseris ad te ipsum, quem repleveris in bonis domus tuæ, & claritati tuæ conformaveris eum.

Et nunc, filioli, clamemus in cœlum, & miserebitur nostri DEUS noster. Chamemus in cœlum: quia sub cœlo omnia labor & dolor, vanitas & afflictio spiritus. Denique pravum est cor hominis & imperscrutabile ^k, proni sensus eius in malum. Non est in me bonum, hoc est in carne mea. Lex peccati in ea habitat, adversus spiritum concupiscit. Postremo & cor meum dereliquit me, & corpus mortuum est propter peccatum. Sufficit autem diei quoque malitia sua; & est mundus ipse positus in maligno. Quam nequam in omnibus sæculum præsens, quam nequiter adversus animam sæcularia desideria militare noscuntur? Sunt & principes mundi huius tenebrarum harum, spirituales nequitiae, aëreae potestates & inter eas callidior cunctis animantibus serpens. Hæc ergo

e 2, Tim. 3. c

Eccl. 40. a

Unde constat Deum nobiscū esse in tribulatione.

f Act. 14. d

g Psal. 33. d

h Psal. 22. a

i Psal. 114. d

k Hier. 17. b

Vite presentis miserie & pericula,

Vbi adversus ea quærendum remedium.

sub sole omnia, Hæc omnia sub cælo. Ad quod horum confugium facis? In quo horum omnium speras solatii aliquid, aliquid auxilii invenire? Si quæras intra te, aruit cor tuum, & oblivioni datum te reperis, tanquam mortuum à corde. Si infra te, corpus quod corrumpitur, aggravat animam ^l. Si circa te, etiam terrena habitatio deprimit sensum multa cogitantem. Quære ergo supra te; sed cautus esto ventosa agmina transilire. Quia enim omne datum optimum, & omne donum perfectum non nisi defurtum esse noverunt, medium iter latrunculi obfedere. Transi ergo transi per vigiles illas nequitas, quæ tam indefesse custodiunt & observant, ne quis in illam possit evadere civitatem. Si te percusserint, si vulneraverint, dimitte eis pallium ^m, quod in Ægypto olim Joseph adulteræ dereliquit: dimitte sindonem, ut cum Evangelico illo juvene ⁿ profugias nudus ab eis. Nunquid non solum pallium eius & sindonem dederat Deus in manus impij, in cuius facultatem & carnem dans potestatem, *veruntamen animam*, ait, *illius serva* ^o? Ita ergo sursum cor, sursum clamor, sursum desideria, sursum conversatio, sursum intentio, & omnis expectatio tua defurtum sit. Clama in cælum ut exaudiaris, & qui in cælis est Pater mittat tibi auxilium de sancto, & de Sion tueatur te. Mittat interim auxilium de tribulatione, eripiat à tribulatione, glorificet in resurrectione. Magna sunt hæc, sed tu magne Domine promisisti. Ex tua promissione speramus, inde audemus dicere: Si corde clamemus pio, certe debes ex promisso ^p, Amen.

^p in hymno
Quadrag.

S E R M O XVII.

De ψ , XVII. *Longitudine dierum replebo eum, &c.*

BEne nobiscum agitur, Fratres, satis competit huic tempori versus psal-
mi. Celebraturis proximè dominicam resurrectionem, jam nunc
cuique nostrum sua promittitur, ut festivius in capite suo factum reco-
lant membra, quod in seipsis præstolantur aliquando faciendum. Con-
gruus finis psalmi, ubi psallenti finis promittitur tam beatus. Jucundè
completur, dum in eo spondetur repletio tam jucunda. *Longitudine*, inquit,
dierum replebo eum, & ostendam illi salutare meum. Sæpius vos admoneo,
fratres, quod juxta Pauli sententiam ^a *promissionem habeat pietas vite eius*
^b *quæ nunc est pariter & futura*. Unde & idem ait ^b: *Habetis nunc quidem fru-*
ctum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. Ipsa est quæ
hoc loco promittitur plenitudo ipsa longitudo dierum. Quid enim tam
longum quàm quod æternum est? Quid tam longum, quàm quod nullo
fine præciditur? Bonus finis vita æterna, bonus finis qui finem non habet.
Et sane cuius finis bonus est, ipsum quoque bonum est. Amplectamur ita-
que sanctificationem, quoniam bona est, quoniam finis eius vita sine fine.
Sanctimo-

^a 1. Tim. 4. a
^b Rom. 6. e
Longitudo di-
erum hic pro-
missa est vita
æterna.